

Andelsvirksomhederne og paa alle de industrielle Virksomheder, som Landbrugsorganisationer tog op, vel at mærke, naar det gik godt. Jeg tror nok, at man den Gang fra de Ledere af Virksomheder, der var Venstremænd, meget vilde have fræbedt sig at faa konservativt Selskab eller Selskab fra anden Side. Nu skynder man sig at tage Afstand fra dette Standpunkt, og det gør ogsaa det ærede Medlem Hr. Slesbager i Aften. Jeg haaber ogsaa, at konservative Folk vil faa stedse større Indpas, maaske antagelig netop som Følge af disse beklagelige Forhold i de paagældende Virksomheder, og at man vil forstaa at sætte Kursen mere rigtigt, mere haandfast, saaledes at man ikke mere kommer ud for det beklagelige Misforhold mellem Ord og Gerninger, som nu findes hos visse af Venstres Ledere, naar de kritiserer Industrien, og naar de selv optræder som Ledere af den.

Jeg vil endvidere gerne sige til det ærede Medlem Hr. Slesbager, som taler om den 40 pCts Værditold, som Hr. Madsen-Mygdal har Ansvaret for, at det er ikke rigtigt, at vi ønskede den yderligere forhøjet. Vi ønskede en Forhøjelse over hele Linien af de fleste Vægttoldsatser og bestaaende Toldsatser, men der var undtaget forskellige Forbrugstoldsatser — jeg husker f. Eks. Sukker og Vin o. s. v. og de nyindførte Luksustoldsatser —, idet vi, som det sikkert endnu vil erindres, netop den Gang havde til Program at fordele Toldbyrderne mere jævnt over et større Antal Sats i Stedet for at gaa den anden ganske meningsløse Vej, som Regeringen Neergaard og Venstre til sidst endte i, nemlig at lade enkelte Positioner uafbrudt holde for og for disses Vedkommende faa de abnormt høje Sats, som vi til Slut ikke ønskede at være med til.

Det ærede Medlem Hr. Trier paastod, at de Forsøg, jeg mente havde været gjort med Hensyn til Tilskudsloven, ikke havde været udført i Praksis, saaledes at jeg ikke havde Ret, naar jeg mente, at det var et System, der ingen Vegne førte, et System, som ikke kunde anvendes, og som Industrien ikke ønskede at anvende. Det ærede Medlem Hr. Trier hævdede heroverfor, at han — eller var det Regeringen? — sad inde med en Række Henvendelser fra Industrier, der ønskede dette Tilskudssystem indført og selv ønskede at benytte det. Jeg vil blot heroverfor sige, at det vilde være mig noget nyt i saa Tilfælde. Vi fik ikke disse Henvendelser

i Fjor, uagtet vi bad om dem, vi fik tværtimod Afslag paa Afslag, Nej paa Nej. Men er der saadanne Henvendelser, lad os saa se paa dem i det Udvalg, der antagelig kommer. Det skulde glæde mig, men ogsaa forbavse mig, hvis det viser sig, at der blot er en eneste, der viser, at denne Ordning kan anvendes vel at mærke uden at forrykke Konkurrencevilkårene. Jeg tror, at alle de Erfaringer, man vil gøre, vil vise det samme, som man saa i Fjor, at Ordningen kun kan gennemføres generelt, og naar den gennemføres generelt, er det kun i Teoriens Verden, for i samme Øjeblik er den umulig i Praksis og har dømt sig selv.

Den højtærede Statsminister mente, at jeg ikke havde sagt noget positivt, jeg havde ikke sagt noget virkelig reelt i min Tale, det var blot den samme Visnepolitik som i Fjor, jeg gav Udtryk for. Heroverfor vil jeg sige, at jeg har kritiseret sagligt, jeg tror, at mit Indlæg er det mest saglige, der er kommet frem i denne Debat, det vil jeg sige uden at rose mig selv. I alt Fald var den Imødegaaelse, som den højtærede Minister fremkom med overfor mig, kemisk renset for noget som helst Forsøg paa at forklare os, hvorledes de Vanskeligheder, som alle kan se, kan overvindes. Jeg fremhæver endnu en Gang, at de Betæneligheder, som den ærede Ordfører for Regeringspartiet, det ærede Medlem Hr. Trier, stærkt gjorde gældende i Fjor, ganske synes forsvundet. Det er ikke os, der driver Visnepolitik. Vi saa dette Lovforslag i Fjor, vi behandlede det, behandlede det under den Synsvinkel, at hurtigt skulde andre Foranstaltninger følge efter. Jeg tror, at alle ærede Medlemmer vil huske Klagen i disse Ord, de „andre Foranstaltninger“, som den Gang blev bebudet. Vi saa aldrig Forslag om andre Foranstaltninger, og vi har ikke set noget endnu. Vi har kun set den gamle, ved en blid Død hensovede Tilskudstanke blive taget op igen. Det er alt, hvad der sættes ind fra den højtærede Regerings Side, og derfor tror jeg, man skulde være forsigtig med fra den Side at tale om, hvem det er, der visner overfor Krisen og overfor det, der skal gøres.

De Bemærkninger, den højtærede Minister fremsatte om Industriudvalget, var ikke helt logiske. Jeg havde paakaldt det Materiale, som der var samlet, og de Forslag, der var fremsat. Ministeren udtalte først overfor mig, at det var jo ikke rigtigt, for det var kun noget, hvorved man pegede paa forskellige Midler, der kunde anvendes,